

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 18772

гр. София, 02.06.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав, в
закрито заседание на 02.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

като разглежда дело номер **5675** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ .

Образувано е по искане на А. С. Ф., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Ф., с посочен съдебен адрес: гр. Перник, [улица],[жилищен адрес] тел.: 0885313-550 с което се иска спиране предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗПАМ/ № 25-1920-000024 от 12.05.2025г. на старши полицаи Д., ОДМВР, Перник.

Процесното искане е обективизирано и предявено едновременно с оспорване на посоченият административен акт, като същото е разпределено на настоящият състав днес – 02.06.2025г. и подлежи на незабавно разглеждане и произнасяне, съобразно правилата на чл. 166 ал. 3 АПК. В тази връзка съдът съобрази:

Искането е мотивирано с твърдения за вероятна основателност на жалбата против ПАМ е вероятно основателна, тъй като съествува съмнение и законосъобразността на заповедта – липсват резултати от лабораторния анализ, а резултат от медицинското изследване, което прилага към жалбата показва отрицателен резултат за наличие на наркотични вещества в кръвта на оспорвания. Предварителното изпълнение не е нарочно мотивирано, както изисква чл. 60 ал. 2 АПК. Успоредно с това същото причинява значителни и труднопоправими вреди тъй като жалбоподателят работи в гр.-Перник но живее в [населено място] и се налага да пътува всеки ден с автомобила си.

Настоящото искане, следва да се квалифицира като процесуално допустимо - подадено от активно легитимирано лице с правен интерес / адресат на оспорената заповед по отношение на която е допуснато предварително изпълнение по закон/, като същото е подадено в срока за обжалване на заповедта за прилагане на ПАМ.

По същество искането по чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 АПК е неоснователно.

Съгласно разпоредбата на чл. 172 ал. 6 ЗДвП, подадената жалба срещу заповедта по чл. 171 т. 1 от Закона не спира изпълнението и. В този смисъл не е налице необходимост от нарочно мотивиране на предварителното изпълнение на заповедта, тъй като същото следва пряко от закона.

От своя страна, специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП на заповед по чл. 172, т. 1 от ЗДвП, поради което - приложими са общите правила по чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК.

Безспорно, изпълнението на невлязъл в сила индивидуален административен акт, допуснато независимо дали по силата на закона или по разпореждане на компетентния административен орган, винаги въздейства негативно върху правната сфера на адресата. Това негативно въздействие подлежи на доказване във всеки конкретен случай в съответствие с нормативно предвидените основания. В тази връзка, оспорващият, който иска спиране, трябва да посочи конкретните вреди, които незабавното изпълнение би могло да му причини по вид и значителност. Успоредно с това, следва да се установи и настъпването им в степен на достатъчна вероятност.

Следва да се отбележи още, че нормативното изискване налага вредите да настъпят в резултат от предварителното изпълнение, а не от самия административен акт.

Съдът приема, че описаните в молбата неудобства не сочат на възможно настъпване на "значителни и/или трудно поправими вреди" по смисъла на закона. ВАС е имал възможността да се произнесе, в аналогичен контекст, приемайки, че дори да се приеме, възможността на жалбоподателя да се причинят вреди от невъзможността да управлява автомобил, то тези вреди не са нито значителни, нито труднопоправими. /в под. см. напр. Определение № 6499 от 2.05.2019 г. на ВАС по адм. д. № 3787/2019 г., VII о., Определение № 10087 от 1.07.2019 г. на ВАС по адм. д. № 7133/2019 г., VII о. и др. /.

В тази връзка ясно следва да се подчертае:

На първо място - не съществува законова постановка налагаща преценката на вероятната основателност на жалбата, като основание за спиране допуснато предварително изпълнение. Основателността на жалбата всъщност е предмет на главния спор и в рамките на настоящото производство съдът не може да извършва контрол, нито да черпи аргументи от нея, извън тези обосноваващи искането за спиране на допуснатото предварително изпълнение.

На второ място - всички описани вреди всъщност намират изражение само в евентуалното ангажиране на допълнителни разходи или причинено неудобство относно използване на алтернативен транспорт. В този смисъл тези вреди са обезщетими, респ. не представляват труднопоправими вреди по смисъла на закона. Колкото до моралните вреди – то тяхното евентуално настъпване би било свързано с изпълнението на самият акт, но не и с предварителното му изпълнение.

На трето място – представеният по жалбата резултат от медицинско изследване от 13.05.2025г. от лаборатория „К.“ не може и не следва да бъде кредитиран като доказващ вероятно основателност на жалбата/извън горепосочената относимост на тази квалификация към преценката за спиране предварително изпълнение/ доколкото законодателят е разписал ясен ред за извършване на медицинско-лабораторен анализ и изследвания. В тази връзка следва да се посочи:

Фактическият състав за налагане на ПАМ в хипотезата на чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП изисква лицето да управлява моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца. Изречение второ на посочената разпоредба предвижда, че ПАМ се налага съставомерно и когато лицето откаже да му бъде направено медицинско и химическо лабораторно изследване, съответно тест с техническо средство.

В настоящият казус органа се е позовал на първата хипотеза, като е посочил в заповедта отчетените показания от направеният тест с техническо средство – доказателствен анализатор.

По силата на чл.174 ал.4 ЗДвП, редът, по който се установява концентрацията на алкохол в кръвта на водачите на моторни превозни средства, трамваи или самоходни машини и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, се определя с наредба на министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието.

Съгласно Чл. За. ал.1 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, издадена от министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието/Наредбата/, установяването на концентрацията на алкохол в кръвта се извършва с доказателствен анализатор, показващ концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух и отчитащ съдържанието на алкохол в горните дихателни пътища (доказателствен анализатор), или с медицинско и химическо лабораторно изследване, а на употребата на наркотични вещества или техни аналози – с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, когато: 1. лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест; 2. лицето не приема показанията на техническото средство или теста; 3. физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест.

В настоящият казус на жалбоподателят е издаден и талон за изследване № 0184860, издаден от Б. П., полицаи, Първо РУ, ОДМВР Перник, връчен на жалбоподателя на 12.05.2025г. в 12ч. и 40минути му е указано в срок до 45 минути да даде проба във ЦСМП - Перник.

По силата на чл. 15 ал.6 от Наредбата - при неявяване на лицето за изследване в указания в талона за изследване срок се приемат показанията на техническото средство или теста, с което е установена концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози. В тази връзка определящ за изхода от спора е факта – явило ли се е лицето да даде проба за изследване в срок, така, че същата да бъде отчетена от административният орган.

Съгласно чл. чл.27 ал.1 от Наредба № 1 от 19.07.2017г. Лабораторията, извършила изследването, изпраща протокола по чл. 24, ал. 2 и протокола по чл. 14, ал. 2 на структурата, посочена в талона за изследване.

Освен това, посочена Наредба ясно посочва кои специализираните лаборатории, чиито анализ на пробите е правно значим.

По силата на чл.11 от приложимата Наредба - медицинското изследване и вземането на проби се извършва в спешните отделения на многопрофилните лечебни заведения за болнична помощ и във филиалите на центровете за спешна медицинска помощ (ЦСМП), които се намират извън областните градове, както и в лечебните заведения, в които лицата са транспортирани за оказване на медицинска помощ или са настанени за лечение.

Посоченото изискване е спазено, като чл.19 ал.1т.1 б.“а“ от Наредбата регламентира специализираните химически и химико-токсикологични лаборатории които следва да обработят пробите за лицата от област Перник/редом с другите/.

В този смисъл представеното изследване от лаборатория „К.“ при това извършено не в срок от 40мин., съобразно предписаното в талона и следващото изрично от текста на самата наредба, не може нито да опровергае, нито да замести нормативно разписаният ред и условия за извършване надлежно изследване с правно-значим резултат. Каквато правна значимост би имало и неявяването на жалбоподателя за медицинско изследване съобразно предписанието, осъществяването на което обстоятелство съдът ще изследва при разглеждане жалбата по същество.

С оглед дотук изложеното твърденията на жалбоподателя се явяват необосновани и недоказани и

като такива не обосновават необходимост от спиране предварителното изпълнение на административния акт.

Така мотивиран и на основание чл. 166, ал. 3 във вр. с ал. 4 и ал. 2 от АПК във вр. с чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Съдът,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на А. С. Ф., ЕГН [ЕГН] за спиране предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗПАМ/ № 25-1920-000024 от 12.05.2025г. на старш полицай Д., ОДМВР, Перник.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд, в 7-дневен срок от неговото съобщаване.

Препис от определението да се изпрати на страните.

Съдия: